

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gaidău Vladimir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso”
SRL către Găidău Vladimir cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de Gaidău Vladimir, fiind modificată hotărârea Judecătoriei
Bălți, sediul Central din 10 aprilie 2017 prin micșorarea sumei datoriei la serviciile
de salubritate, încasate din contul lui Gaidău Vladimir în beneficiul ÎM „Incaso”
SRL, de la 478 (patru sute șaptezeci și opt) de lei, 47 bani - la 310 (trei sute zece)
lei, 37 de bani, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 19 decembrie 2016, ÎM „Incaso” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Gaidău Vladimir, solicitând încasarea datoriei la serviciile de
salubritate prestate de SRL „Terra Salubritate”.

În motivarea acțiunii a invocat că, ÎM „Terra Salubritate” SRL în calitate de
operator, investit de către Primăria mun. Bălți în baza contractului de concesiune, a
prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ, servicii publice de evacuare a
deșeurilor la adresa: mun. Bălți, str. XXXXX, ap. XX, care aparține cu drept de
proprietate/folosință beneficiarului Gaidău Vladimir.

Prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 11/57 din 28 noiembrie 2013, a fost
aprobat tariful pentru serviciile de salubritate prestate în mun. Bălți pentru
populație, reieșind din calculul lunar pentru o persoană ce locuiește în fondul
locativ amenajat -15,75 de lei lunar și sectorul locativ privat - 26,50 de lei lunar.

Pentru neachitarea facturilor de plată la serviciile de evacuare a deșeurilor,
pârâtul a acumulat o datorie în mărime de 367,60 de lei, sumă calculată lunar, în
baza tarifului. Pentru neachitarea datoriei la scadență, pârâtului i-a fost calculată,
potrivit art. 585 și 619 Cod Civil, dobânda de întârziere în mărime de 110,87 de
lei.

Ulterior, în temeiul contractului de cesiune nr. 32/8857 din 01.10.2014, SRL „Terra Salubritate” a cesionat creanța debitorului Gaidău Vladimir către compania ÎM „Incaso” SRL.

Reclamantul ÎM „Incaso” SRL, în calitate de nou creditor, a solicitat încasarea din contul lui Gaidău Vladimir a datoriei în sumă de 478,47 de lei și a cheltuielilor de judecată, compuse din plata taxei de stat în mărime de 270 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat din contul lui Gaidău Vladimir în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 478,47 de lei, cheltuielile de judecată compuse din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 400 lei și din plata taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Gaidău Vladimir, fiind modificată hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 aprilie 2017 prin micșorarea sumei datoriei la serviciile de salubritate, încasate din contul lui Gaidău Vladimir în beneficiul ÎM „Incaso” SRL, de la 478 (patru sute șaptezeci și opt) de lei, 47 bani - la 310 (trei sute zece) lei, 37 de bani, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru examinarea cauzei în fond, însă pe parcursul judecării cauzei în cadrul instanței de apel, s-a constatat că la 10 martie 2017 Gaidău Vladimir a achitat două sume: 107,60 de lei și 60,50 de lei, în total suma de 168,10 lei (f.d. 73). Prin urmare, prima instanță corect a dispus încasarea din contul apelantului/pârât datorita la serviciul de salubritate, conform situației la 01 octombrie 2014, dată fiind eschivarea acestuia de la achitarea benevolă a acestor servicii. Însă, datorită faptului că calculul acestei datorii a fost efectuat incorect, Colegiul a dispus corectarea acestei sume prin diminuare, ținând cont de achitățile efectuate de apelant în limita sumei de 168,10 lei, și a încasat cu titlu de datorie suma de 199,50 de lei. În ceea ce privește calculul dobânzii de întârziere, instanța de apel a reținut corectitudinea acestuia și a menținut hotărârea în această parte.

La 21 februarie 2018, Gaidău Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de ÎM „Incaso” SRL să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Potrivit recurentului, sumele indicate în bonurile de plată pentru prestarea serviciilor de salubritate, sunt exagerate, iar intimatul pe parcursul

examinării cauzei nu a prezentat probe care să confirme că recurentului i-au fost prestate astfel de servicii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gaidău Vladimir, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 05 decembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 09 ianuarie 2018 (f.d. 124) și înmănată recurentului Gaidău Vladimir personal la 05 ianuarie 2018, fapt confirmat prin mențiunea făcută de către acesta pe verso copertei dosarului. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2017 a fost depus la 21 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în

care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Gaidău Vladimir.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gaidău Vladimir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu